

Pozdravil jsem se s babičkou a vrátil jsem se domů, abych se podíval, jestli se nám chytlo letošní prasátko. Ano, bylo tam. Sedělo za kominem a jedlo perníky. Potom jsme šli na večeri a najednou se zhaslo. „Není vidět na krok,“ řekl jsem. „Co budeme dělat? Pojistky jsou daleko, a ještě do něčeho narazíme,“ řekla maminka.

Najednou jsme ucítili kouř a viděli jsme světlo. „Co to je?“ zeptal jsem se. „Já už vím! Hoří!“ vykřikl tatínek. Tatínek si ulomil hořící větvíčku a s ní šel zapnout pojistky. S hořící větvíčkou bude lépe vidět na cestu. My jsme vzali hasicí přístroje a stromeček uhasili. Rozsvítilo se a tatínek přišel. Když jsme se najedli, šli jsme spát.

Ráno 25. 12. jsme otevřeli dárky a já jsem dostal: žluté ukulele, lego, 3 knížky, deskovou hru a „vzduchofixky“, kterými se dá malovat do vzduchu. V tom jsem si vzpomněl na včerejšek a na to, jak nás stromeček zachránil.

To byly Vánoce! Doufám, že jste si je užili i Vy.

Tak ahoj, uvidíme se příště.